

Komplexní analýza

Z -transformace

Zdeněk Mihula

Katedra matematiky
FEL ČVUT v Praze
mihulzde@fel.cvut.cz

Motivace

- Diskrétní analogie Laplaceovy transformace umožňující využití metod komplexní analýzy pro řešení diskrétních problémů.
- Zpracování diskrétního signálu, řešení diferenčních rovnic metodami komplexní analýzy.
- Základní idea známá již Laplaceovi (1749–1827), znova objevena W. Hurewiczem v roce 1947 v souvislosti s řídícím systémem radaru.

Definice

Z-transformace posloupnosti $(a_n)_{n=0}^{\infty}$ komplexních čísel je funkce $\mathcal{Z}[a_n](z) = F(z)$ definovaná jako

$$F(z) = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{a_n}{z^n}, \quad z \in U(\infty),$$

na největším okolí ∞ , na kterém Laurentova řada konverguje, pokud řada konverguje na nějakém okolí ∞ .

- Z-transformace posloupnosti je komplexní funkce komplexní proměnné definovaná pomocí Laurentovy řady na okolí ∞ .
- Z linearity řad okamžitě plyne $\mathcal{Z}[\alpha a_n](z) = \alpha \mathcal{Z}[a_n](z)$ a $\mathcal{Z}[a_n + b_n](z) = \mathcal{Z}[a_n](z) + \mathcal{Z}[b_n](z)$, kdykoliv existuje pravá strana.

Příklad

- ① Pro $\alpha \in \mathbb{C}$ platí

$$\mathcal{Z}[\alpha^n](z) = \frac{z}{z - \alpha}$$

pro $|z| > |\alpha|$. Speciálně:

$$\mathcal{Z}[1](z) = \frac{z}{z - 1}$$

pro $|z| > 1$.

- ② Pro $\omega \in \mathbb{C}$ platí

$$\mathcal{Z}[\sin(\omega n)](z) = \frac{z \sin \omega}{z^2 - 2z \cos \omega + 1},$$

$$\mathcal{Z}[\cos(\omega n)](z) = \frac{z^2 - z \cos \omega}{z^2 - 2z \cos \omega + 1},$$

pro $|z| > e^{|\operatorname{Im} \omega|}$.

- ③ Jest

$$\mathcal{Z}\left[\frac{1}{n!}\right](z) = e^{\frac{1}{z}}$$

pro $|z| > 0$.

Definice

Řekneme, že posloupnost $(a_n)_{n=0}^{\infty}$ komplexních čísel je **nejvýše exponenciálního řádu**, jestliže existuje $\alpha \in \mathbb{R}$ a $M > 0$ takové, že $|a_n| \leq M e^{\alpha n}$ pro každé $n \in \mathbb{N}_0$.

Množinu všech komplexních posloupností, které jsou nejvýše exponenciálního řádu, značíme symbolem Z_0 .

- Jsou-li $(a_n)_{n=0}^{\infty}, (b_n)_{n=0}^{\infty} \in Z_0$ a $\alpha \in \mathbb{C}$, pak také $(a_n + b_n)_{n=0}^{\infty}, (\alpha a_n)_{n=0}^{\infty}, (a_n b_n)_{n=0}^{\infty} \in Z_0$.

Příklad

- ➊ Každá omezená posloupnost je v Z_0 .
- ➋ Je-li $k \in \mathbb{N}_0$, pak $(n^k)_{n=0}^{\infty} \in Z_0$. Tedy také $(P(n))_{n=0}^{\infty} \in Z_0$ pro každý polynom P .
- ➌ $(n!)_{n=0}^{\infty} \notin Z_0$.

Věta (O existenci Z -transformace)

Z -transformace posloupnosti $(a_n)_{n=0}^{\infty}$ komplexních čísel existuje právě tehdy, když $(a_n)_{n=0}^{\infty} \in Z_0$.

Existuje-li, je $\mathcal{Z}[a_n](z)$ holomorfní funkce na okolí ∞ s vlastní limitou v ∞ .

- Jsou-li $(a_n)_{n=0}^{\infty}, (b_n)_{n=0}^{\infty} \in Z_0$ různé posloupnosti, jsou jejich Z -transformace také různé.
- Množinu všech holomorfních funkcí na nějakém okolí ∞ , které nelze holomorfně prodloužit na větší okolí ∞ , s konečnou limitou v ∞ budeme značit H_{∞} .

Věta (O existenci vzoru)

Ke každé funkci $F \in H_{\infty}$ existuje posloupnost $(a_n)_{n=0}^{\infty} \in Z_0$ taková, že $\mathcal{Z}[a_n](z) = F(z)$.

- Důsledkem předchozího je, že Z -transformace je (lineární) bijekce mezi Z_0 a H_{∞} .

Tvrzení (O škálování vzoru)

Nechť $(a_n)_{n=0}^{\infty} \in Z_0$ a $\alpha \in \mathbb{C}$. Jest

$$\mathcal{Z}[\alpha^n a_n](z) = \mathcal{Z}[a_n]\left(\frac{z}{\alpha}\right).$$

Důkaz: Viz přednáška. ■

Příklad

1

$$\mathcal{Z}\left[\frac{2^n}{n!}\right](z) = e^{\frac{2}{z}}$$

2

$$\mathcal{Z}\left[2^n \sin\left(\frac{\pi}{2}n\right)\right](z) = \frac{2z}{z^2 + 4}$$

Viz 3. a 2. příklad na 4. slajdu.

Věta (O obrazu posunutí)

Jestliže $(a_n)_{n=0}^{\infty} \in Z_0$ a $k \in \mathbb{N}$, pak

$$\mathcal{Z}[a_{n+k}](z) = z^k \mathcal{Z}[a_n](z) - a_0 z^k - a_1 z^{k-1} - \dots - a_{k-1} z.$$

Důkaz: Viz přednáška. ■

Věta (O derivaci obrazu)

Jestliže $(a_n)_{n=0}^{\infty} \in Z_0$, pak

$$\mathcal{Z}[na_n](z) = -z \frac{d}{dz} \mathcal{Z}[a_n](z).$$

Důkaz: Viz přednáška. ■

Příklad

1

$$\mathcal{Z}\left[\sin\left(\frac{\pi}{2}(n+2)\right)\right](z) = -\frac{z}{z^2+1}.$$

2

$$\mathcal{Z}[n](z) = \frac{z}{(z-1)^2}.$$

Definice

Konvoluce posloupností $(a_n)_{n=0}^{\infty} \in Z_0$ a $(b_n)_{n=0}^{\infty} \in Z_0$ je posloupnost $(c_n)_{n=0}^{\infty} = (a_n)_{n=0}^{\infty} * (b_n)_{n=0}^{\infty}$, jejíž prvky jsou definovány jako

$$c_n = \sum_{k=0}^n a_k b_{n-k} \quad \text{pro každé } n \in \mathbb{N}_0.$$

- Občas budeme nepřesně psát $c_n = a_n * b_n$.
- Jedná se o diskrétní analogii konvoluce, kterou jsme viděli u Laplaceovy transformace. Stačí si místo $\sum_{k=0}^n$ představit \int_0^n a místo $a_k b_{n-k}$ si představíme $a(k)b(n-k)$.

Příklad

$$(1)_{n=0}^{\infty} * (1)_{n=0}^{\infty} = (n+1)_{n=0}^{\infty}$$

Věta (O obrazu konvoluce)

Jestliže $(a_n)_{n=0}^{\infty}, (b_n)_{n=0}^{\infty} \in Z_0$, potom $(a_n)_{n=0}^{\infty} * (b_n)_{n=0}^{\infty} \in Z_0$ a platí

$$\mathcal{Z}[a_n * b_n](z) = \mathcal{Z}[a_n](z) \mathcal{Z}[b_n](z).$$

Příklad

①

$$\mathcal{Z}[1 * 1](z) = \frac{z^2}{(z - 1)^2}.$$

② Z -transformace řešení $(a_n)_{n=0}^{\infty}$ úlohy

$$\sum_{k=0}^n a_k 3^{n-k} = 4^n \quad \text{pro každé } n \in \mathbb{N}_0$$

je $\mathcal{Z}[a_n](z) = \frac{z-3}{z-4}$.

2. příklad nás vede k přirozené otázce: Jak ze znalosti obrazu $\mathcal{Z}[a_n](z)$ určíme vzor $(a_n)_{n=0}^{\infty}$, což je to, co nás opravdu zajímá. Hledaný vzor najdeme na 13. slidu.

Otázka

Jak najít pro danou funkci $F \in H_\infty$ její vzor?

Definice

Inverzní Z -transformace funkce $F \in H_\infty$ je posloupnost

$(a_n)_{n=0}^\infty \in Z_0$ taková, že $\mathcal{Z}[a_n](z) = F(z)$.

Symbolom $\mathcal{Z}^{-1}[F(z)](n)$ budeme značit n -tý prvek inverzní Z -transformace funkce F , tj. $a_n = \mathcal{Z}^{-1}[F(z)](n)$.

- Inverzní Z -transformace je jednoznačná.
- Jedna možnost, jak nalézt inverzní Z -transformaci, je rozvinout funkci F do Laurentovy řady na okolí ∞ .

Příklad

$$a_n = \mathcal{Z}^{-1} \left[\cos \left(\frac{1}{z} \right) \right] (n) = \begin{cases} \frac{(-1)^k}{(2k)!} & \text{pokud } n = 2k \text{ pro } k \in \mathbb{N}_0, \\ 0 & \text{jinak.} \end{cases}$$

- Druhá možnost je využít integrálního vzorečku

$$a_n = \frac{1}{2\pi i} \int_C F(z) z^{n-1} dz,$$

kde C je libovolná kladně orientovaná Jordanova křivka ležící v $U(\infty)$, na kterém odpovídající Laurentova řada konverguje.

Tvrzení (Inverzní Z -transformace metodou reziduí)

Nechť $F \in H_\infty$ je holomorfní na \mathbb{C} až na konečně mnoho izolovaných singularit. Potom pro $n \in \mathbb{N}_0$ platí

$$a_n = \mathcal{Z}^{-1}[F(z)](n) = \sum_{z_j} \text{res}_{z_j} F(z) z^{n-1},$$

kde z_j jsou všechny izolované singularity funkce $F(z)z^{n-1}$.

- Další metoda je jistý limitní vzorec (viz skripta). Prakticky se hodí zejména jeho speciální případ pro nultý člen, a to:

$$a_0 = \lim_{z \rightarrow \infty} F(z).$$

Příklad

Nechť

$$F(z) = \frac{1}{(z-1)(z-2)}.$$

Potom

$$a_0 = \mathcal{Z}^{-1}[F(z)](0) = 0,$$

$$a_n = \mathcal{Z}^{-1}[F(z)](n) = -1 + 2^{n-1} \quad \text{pro každé } n \in \mathbb{N}.$$

Všimněte si, že formálním dosazením $n = 0$ do vzorce pro a_n , $n \in \mathbb{N}$, nedostáváme správnou hodnotu.

Příklad

Nechť

$$F(z) = \frac{z-3}{z-4}.$$

Potom

$$a_0 = \mathcal{Z}^{-1}[F(z)](0) = 1,$$

$$a_n = \mathcal{Z}^{-1}[F(z)](n) = 4^{n-1} \quad \text{pro každé } n \in \mathbb{N}.$$

Příklad

Řešení diferenční rovnice

$$y_{n+2} - 3y_{n+1} + 2y_n = 0$$

splňující počáteční podmínky $y_0 = 1$ a $y_1 = 2$ je $(y_n)_{n=0}^{\infty}$, kde

$$y_n = 2^n \quad \text{pro každé } n \in \mathbb{N}_0.$$

Občas lze vzor „uhodnout“. Např. $\mathcal{Z}^{-1} \left[\frac{z}{z-\alpha} \right] (n) = \alpha^n$, viz 1. příklad na 4. slidi.